

Pr.dz.1187/46

O D P I S

151

Nr.akt Kps 132/46. PR TOKOL PRZESŁUCHANIA ŚWIADKA. Dnia 6 grudnia 1946 r. w Zamościu. Sąd grodzki w Zamościu w osobie sędziego E. Banusurka z udziałem protokolanta apl. S. Sochonia przesłuchała niżej wymienionego w charakterze świadka - bez przysięgi. Po uprzedzeniu świadka o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania i o treści art. 107 kpk., - świadek zeznał, co następuje: ---

Imię i nazwisko: Feliks Rycyk. Uek: 9.10.1907 r. Imiona rodziów: Antoni i Marianna. Miejsce zamieszku: Sitaniec gm. Wysokie. Zajęcie: rolniczka. Wyznanie: rzym. kat. Karalność: niekarana. ---

Świadczam, że matka moja Marianna Kiećowa zmarła, zaś o śmierci mojej córki Heleny Rycyk ja mogę udzielić szczegółowych informacji. Córka moja Helena Rycyk urodziła się 30.3.1936 r. w Szopinku. W czasie wysiedlenia Sitanca 6 grudnia 1942 r. cała nasza rodzina tj. mąż, 3 dzieci i ja, a w tym wszyscy Polacy, zostaliśmy wysiedleni przez SS-mannów. Umieścili nas w Zamościu w obozie. Po trzech dniach wywieźli moją rodzinę i mnie, a oprócz tego i wiele innych do obozu do Oświęcimia. W Oświęcimiu rodziny rozdzieliły. Już pierwszego dnia bili nas strasznie. Dwoje dzieci tj. syna i córkę wzięto ze sobą, mimo, że i mnie bili, a drugi syn został pośród mężczyzn. Mąż został oddzielnie. Co się z nim stało, tego nie wiem. Nikt mi o nim nic nie powie znał. Dwoje dzieci mieli z sobą do chwili zachorowania na czerwonkę. Józefina syna zabrali a córka została. Córka zmarła przy mnie 9.12.1943 r. na nerwicę serca i odrę. Co się z synami stało, nie wiem. Mówili mi, że syn Tadeusz, kiedy zachorował i zmarł, to spaliły go. Drugi syn nazywał się Stanisław, był starszy, urodz. 22.7.1939 r. Ja same przebyłam cały okres tj. od 1942 r. do 1944 r. dn. 18.1. w Oświęcimiu, zaś później w Belscu. Z osób, znanych mi, które były w obozie w Oświęcimiu i szczęśliwie wróciły, to są: Jadwiga Klerdel, Apolonia Staszcuk, Katarzyna Mazurek, zam. w Sitanec gm. Wysokie. Na ręku mam numer wytatuowany 27031 (okazuje nr. na le-

wym ręka). Ludzi wysiedlonych z Zamojszczyzny, którzy byli w obozie, było bardzo dużo, lecz wróciło bardzo mało. —
Odczytano: Feliksa Rycyk wr., Sędzia: W. Mazurek wr., Protokolant:
apl. Sobociński wr.

SM.

Z oryginałem zgodny

Jan Sokołowski
Sekretarz Komisji Śledczej
Jan Sokołowski

Biuro Udostępniania
i Archiwizacji Dokumentów